II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

TARYBA

TARYBOS SPRENDIMAS

2005 m. liepos 28 d.

dėl perviršinio deficito Italijoje

(2005/694/EB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 104 straipsnio 6 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos rekomendaciją,

atsižvelgdama į Italijos pastabas,

kadangi:

(1) Pagal Sutarties 104 straipsnį valstybės narės turi vengti perviršinio valdžios sektoriaus deficito.

(2) Stabilumo ir augimo pakto pagrindinis tikslas yra patikimi valstybės finansai – priemonė sudaryti geresnes sąlygas kainų stabilumui ir tvirtam tvariam augimui, leidžiančiam kurti naujas darbo vietas.

(3) Perviršinio deficito procedūra pagal Sutarties 104 straipsnį numato sprendimą dėl susidariusio perviršinio deficito. Prie Sutarties pridėtas Protokolas dėl perviršinio deficito procedūros nustato tolesnes nuostatas, susijusias su perviršinio deficito procedūros įgyvendinimu. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3605/93 [1] nustato išsamias taisykles bei sąvokas minėto protokolo nuostatoms taikyti.

(4) Sutarties 104 straipsnio 5 dalyje reikalaujama, kad Komisija pateiktų Tarybai nuomonę, jeigu Komisija mano, kad valstybėje narėje yra susidaręs arba gali susidaryti perviršinis deficitas. 2005 m. birželio 29 d. Komisija pateikė Tarybai savo nuomonę dėl Italijos. Atsižvelgdama į savo pranešimą pagal Sutarties 104 straipsnio 3 dalį ir į Ekonomikos ir finansų komiteto nuomonę pagal Sutarties 104 straipsnio 4 dalį, Komisija padarė išvadą, kad Italijoje yra susidaręs perviršinis deficitas. Komisija savo vertinime atsižvelgė į ECOFIN pranešimą Europos Vadovų Tarybai dėl Stabilumo ir augimo pakto įgyvendinimo tobulinimo, kurį pastaroji patvirtino 2005 m. kovo 22 d.

(5) Sutarties 104 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad Taryba, prieš priimdama sprendimą, ar yra susidaręs perviršinis deficitas, turėtų apsvarstyti ir nuodugniai įvertinti bet kokias atitinkamos valstybės narės norimas pareikšti pastabas. Italijos atveju, atlikus nuodugnų įvertinimą, daromos šios išvados.

(6) Remiantis iki šiol žinomais 2003 ir 2004 m. duomenimis, deficito santykis 2003 ir 2004 m. viršijo 3 % BVP pamatinę vertę, bet nedaug. 2003 ir 2004 m. didesnis negu 3 % BVP deficitas viršijo Sutarties pamatinę vertę ne dėl kokio nors neįprasto reiškinio, kurio Italijos valdžios institucijos negalėjo kontroliuoti, jis taip pat nebuvo rimto ekonominio nuosmukio padarinys pagal Stabilumo ir augimo paktą. Ekonominis augimas per pastaruosius trejus metus buvo teigiamas, bet mažas (2002, 2003 ir 2004 m. atitinkamai 0,4 %, 0,3 % ir 1,2 %). Apskaičiuota, kad gamybos apimties atotrūkis nuo 2,1 % potencialaus BVP 2001 m. nukrito iki – 1,3 % potencialaus BVP 2004 m. Pačios lėto augimo padėties 2003 ir 2004 m. negalima laikyti išskirtiniu įvykiu pagal Sutartį ir Stabilumo ir augimo paktą.

(7) Pamatinės vertės viršijimas negali būti laikomas laikinu, nes deficitas, viršijęs (tačiau nedaug) pamatinę vertę 2003 ir 2004 m., darant standartinę prielaidą, kad politika nesikeis, Komisijos skaičiavimu, ją gerokai viršys 2005 bei 2006 m. Todėl galima daryti prielaidą, kad nėra laikomasi Sutarties reikalavimų dėl deficito kriterijaus.

[1] OL L 332, 1993 12 31, p. 7. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 351/2002 (OL L 55, 2002 2 26, p. 23).

(8) Be to, skolos ir BVP santykis, t. y. maždaug 106–107 % BVP 2004 m., aiškiai viršija Sutartyje nustatytą pamatinę vertę ir per paskutinius metus nemažėjo patenkinamu tempu. Skolos mažinimo tempui poveikį padarė skolą didinančios ypatingos operacijos. Be to, dabartinis pirminio pertekliaus lygis (mažiau kaip 2 % BVP 2004 m.) neužtikrina, kad skolos santykis mažėtų patenkinamu tempu. Tai rodo, kad nėra laikomasi Sutarties reikalavimų dėl skolos kriterijaus.

(9) Taryba išnagrinėjo kitus susijusius veiksnius, įtrauktus į Komisijos pranešimą pagal Sutarties 104 straipsnio 3 dalį, bei papildomus veiksnius, apie kuriuos Italijos valdžios institucijos informavo savo 2005 m. birželio 6 d. rašte. Remiantis ECOFIN pranešimu Europos Vadovų Tarybai dėl Stabilumo ir augimo pakto įgyvendinimo tobulinimo, tai, ar bus atsižvelgta į kitus susijusius veiksnius Tarybos sprendime dėl perviršinio deficito pagal Sutarties 104 straipsnio 6 dalį, „besąlygiškai priklauso nuo visaapimančio principo, nustatančio, kad – prieš atsižvelgiant į kitus susijusius veiksnius – pamatinės vertės perviršis yra laikinas ir deficitas išlieka artimas pamatinei vertei“. Italijos atveju pirmoji sąlyga nėra patenkinama. Todėl Tarybos sprendime pagal Sutarties 104 straipsnio 6 dalį Italijos atveju neatsižvelgiama į kitus susijusius veiksnius,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Nuodugnus įvertinimas rodo, kad Italijoje yra susidaręs perviršinis deficitas.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2005 m. liepos 28 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. ALEXANDER